

Underbilag til Bilag 6.

Grosserer-Societetets Komité.

Pressesekretariatet.

København, den 6. Juni 1940.

Siden Valutacentralen i 1932 oprettedes, har der stadig været modsatte Meninger om, hvorvidt den tjente de Formaal, der var Aarsagen til Importreguleringens Gennemførelse, eller om de paagældende Opgaver ikke bedre løstes ad anden Vej. Det er imidlertid ikke lykkedes Engroshandelen at trænge igennem med sit Standpunkt: Valutacentralens Afvikling, men der er dog opnaaet det Tilsagn fra Myndighedernes Side, at Importreguleringen ikke vilde blive bevaret i større Omfang eller længere, end man ansaa det for absolut nødvendigt.

Saaledes som Mulighederne for Danmarks Udenrigshandel nu stiller sig, vil det utvivlsomt fra alle Sider erkendes, at de Opgaver, Valutacentralen var sat til at løse, ikke mere paa noget Omraade eksisterer. Det gælder ikke mere om at bringe vor Import ned i Forhold til vor Eksport, tværtimod maa enhver Importmulighed udnyttes, Kronens Bevarelse kan ikke mere sættes i Forbindelse med en Reduktion af Importen, og Beskæftigelsen er ikke afhængig af at lukke Varer ude, men netop af en større Varetilførsel. Ikke blot kræver Befolkningens Forsyning og Produktionens Opretholdelse de størst mulige Tilførsler, men ogsaa Afbalanceringen af den paa Clearing baserede store Landbrugseksport til Tyskland nødvendiggør en Import i videste Omfang derfra, ligesom det vil være nødvendigt at søge Import fra andre Markeder, der byder Betingelser for Udvidelse af vor Industri- og Landbrugseksport.

Tiden for Valutacentralens Ophævelse er derfor inde, ikke blot fordi dens oprindelige og hidtidige Formaal ikke mere er til Stede, men ogsaa fordi Systemets Opretholdelse er en Hindring for den for Landets Økonomi, Forbrug og Beskæftigelse nødvendige Import.

Ganske særlig gør man opmærksom paa, at det for at forbedre vore Betalingsforhold er en Nødvendighed, at der uopholdelig gives fri Import for Varer fra Tyskland, for hvilke der er givet Tilsagn om uindskrænkede Kvanta eller Leveringer, som saa nogenlunde dækker Landets Forbrug. — I visse Tilfælde, hvor Udlandets Leveringsevne og vore Clearing- og Handelsoverenskomster kun tildeler Landet smaa Importkontingenter, vil en vis Ordning med Hensyn til Varernes Fordeling kunne være hensigtsmæssig, og for Varer, der af forskellige Aarsager fortrinsvis ønskes købt i enkelte Lande, vil der muligvis af Hensyn til Mestbegunstigelsesklausulen kræves en Fremgangsmaade som den, der anvendtes ved de i sin Tid foretagne Beredskabsvarer. Det maa her anses for formaalstjenligt, at en mulig Overgangsordning for disse Varer og for en friere Import paa Clearing- eller anden Basis sker under Ledelse af Handelens og Produktionens Importør-Organisationer.

Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret maa derfor henstille, at enhver Importhindring fra dansk Side straks bliver ophævet, og at der uopholdelig optages Forhandlinger med Erhvervene vedrørende de Omraader, hvor de nævnte Forhold indtil videre gør en vis Ordning ønskelig.